

Συνταξιοδοτικό και Δικαιώματα της Γυναίκας

Είναι γνωστός ο σάλος που δημιουργήθηκε για τη νέα ρύθμιση του συνταξιοδοτικού. Μερικές από τις προταθείσες τροποποιήσεις έχουν σχέση με τη συνταξιοδότηση των γυναικών και τη γυναικεία εργασία.

Πολλά σημεία αμφισβητούνται από αρκετές γυναικείες οργανώσεις, οι οποίες διατύπωσαν διαμαρτυρίες αλληλά και προτάσεις.

Ο Σύνδεσμος για τα Δικαιώματα της Γυναίκας μετά από επανειλημμένες συσκέψεις του Δ.Σ. ανέθεσε σε ειδικούς εις τα θέματα να υποβάλουν, σύμφωνα με τις βασικές γραμμές του Συνδέσμου, εισηγήσεις, οι οποίες θα συζητηθούν για την τελική διατύπωση των απόψεών του.

Οι οριστικές απόψεις του θα δημοσιευθούν στο προσεχές φύλλο του «Αγώνα της Γυναίκας».

Χορήγηση οικογενειακού επιδόματος στους Δημοσίους Υπαλλήλους

Το ιστορικό του συγκεκριμένου θέματος ξεκινά από την 10ετία του '90, όταν οι υπεύθυνοι της Διεύθυνσης Μισθολογίου του Υπουργείου Οικονομικών συνέλαβαν την ιδέα της διανομής του πενιχρού οικογενειακού επιδόματος από μισό στον καθένα από τους δύο συζύγους. Αυτή η καταπληκτική σε σύλληψη πολιτική αποτέλεσε σχετική διάταξη του ν. 1505/84, που αφορά το μισθολόγιο των Δημοσίων Υπαλλήλων. Συγκεκριμένα είναι το άρθρο 11 του ν. 1505/84.

Η διαφωνία της ΑΔΕΔΥ και των εργαζομένων στο Δημόσιο είναι γνωστή, όπως γνωστές είναι και οι προσφυγές των εργαζομένων στα Δικαστήρια γι' αυτό το θέμα.

Όμως, παρά την καθολική αντίδραση συνδικάτων και εργαζομένων, την αμέσως επόμενη 10ετία σημειώθηκε ακόμα μεγαλύτερη συρρίκνωση του οικογενειακού επιδόματος, αφού με την ψήφιση του ν.2470/97 καταργήθηκαν οι ρυθμίσεις του άρθρου 11 του ν.1505/84 και αντικαταστάθηκαν από νέες, που προβλέπουν δυσμενέστερους όρους χορήγησής του.

Συγκεκριμένα, στο νέο νόμο προβλέπεται ότι, ανεξάρτητα από το αν οι δύο σύζυγοι εργάζονται στο Δημόσιο ή ο ένας από τους δύο εργάζεται στον ιδιωτικό τομέα, το οικογενειακό επίδομα καταβάλλεται μόνο στον ένα ή στη μία. Και μάλιστα ζητείται και βεβαίωση από τον εργοδότη-ιδιώτη ότι δεν το καταβάλλει στον / στην μισθωτό της επιχείρησής του.

Η ρύθμιση δεν στρέφεται μόνο ενάντια στο οικογενειακό εισόδημα και στο θεσμό της οικογένειας, αλλά είναι αντίθετη και στη συνταγματική αρχή της ισότητας (άρθρο 4 παρ. 1 Συντάγματος), όπως έκρινε πρόσφατα το Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο, και προηγουμένως το Συμβούλιο της Επικρατείας και ο Άρειος Πάγος, και παρεμβαίνει και στις ελεύθερες Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας του ιδιωτικού τομέα.

Σήμερα, η Κυβέρνηση αρνείται να δει το δίκαιο

του αιτήματος, ισχυριζόμενη ότι οι αποφάσεις του Αρείου Πάγου, του Συμβουλίου Επικρατείας, και, τελευταία, και του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου έκριναν επί των ρυθμίσεων του άρθρου 11 του ν.1505/84 και όχι επί των ρυθμίσεων του ήδη ισχύοντος ν.2470/97.

Ουσιαστικά, μ' αυτό τον ισχυρισμό της, προσπαθεί ν' αποφύγει την υποχρέωση χορήγησης του οικογενειακού επιδόματος και στους δύο συζύγους, και μάλιστα με αναδρομική ισχύ, αναγκάζοντας χιλιάδες δικαιούχους σε νέες προσφυγές στα δικαστήρια, παρά την τοποθέτηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ότι η δικαστική διαδικασία θα επιβαρύνει περισσότερο τον κρατικό προϋπολογισμό απ' ό,τι η χορήγηση του οικογενειακού επιδόματος και στους δύο συζύγους. Ο δεύτερος ισχυρισμός ότι το θέμα θα συζητηθεί κατά τη διαδικασία των συλλογικών διαπραγματεύσεων με την ΑΔΕΔΥ είναι εξ ίσου αποπροσανατολιστικός, αφού η απόφαση του Ανωτάτου Ειδικού Δικαστηρίου υποχρεώνει το Δημόσιο και κάθε άλλο δημόσιο φορέα, ως εργοδότη, να καταβάλλει το επίδομα, ακόμη και πριν από οποιαδήποτε νέα ρύθμιση. Απλά και αυτός ο ισχυρισμός στοχεύει στο να κερδηθεί χρόνος.

Είναι φανερό η έλλειψη βούλησης για λήψη πολιτικής απόφασης, ώστε να ικανοποιηθεί το δίκαιο αίτημα των εργαζομένων.

Για να υπάρξει, λοιπόν, θετικό αποτέλεσμα, απαιτείται η συντονισμένη προσπάθεια και πίεση συνδικάτων, εργαζομένων, γυναικείων οργανώσεων και φεμινιστικών ομάδων.

Σημαντική βοήθεια σ' αυτή την κατεύθυνση θα πρόσφερε και η ανάπτυξη πρωτοβουλιών από τη Γενική Γραμματεία Ισότητας.

Ιλέανα Σακκά

Συνδικαλίστρια - Υγιειονομικός